

วารสารการศึกษาปฐมวัย

ปีที่ 13 ฉบับที่ 4 ตุลาคม 2552

รายงานการวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อทักษะพื้นฐานทาง คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

ศรินยา ทรัพย์วารี *

**“ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เป็น
ทักษะที่มีความเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน
ของเด็กเป็นทักษะที่ช่วยให้เด็กคิดอย่าง
มีระเบียบ มีเหตุผลทางความคิด
สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมี
ประสิทธิภาพซึ่งสามารถส่งเสริมโดยการ
จัดกิจกรรมประกอบอาหารและพบว่า
หลังการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยมีทักษะ
พื้นฐานทางคณิตศาสตร์เพิ่มมากขึ้น”**

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณิตศาสตร์นับเป็นความสามารถทางสติปัญญาและทักษะด้านหนึ่งที่ต้องส่งเสริมและจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิตประจำวัน ถ้ามองไปรอบ ๆ ตัวจะเห็นว่าเราเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์มากมาย เริ่มตั้งแต่ เลขที่บ้าน ทะเบียนรถ ปฏิทิน นาฬิกา การจับจ่ายซื้อของ การติดต่อสื่อสาร เวลา สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ด้วยกันทั้งสิ้น (นิตยา ประพุดติกิจ.2541: 4) แต่ปรากฏว่า การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) และช่วงต้นปีของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7(พ.ศ. 2535-2539) พบว่าความสามารถของเด็กไทยในด้านการคิดคำนวณมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (จลวยลักษณ์ สิ้นประเสริฐ. 2537: 23)

* ศรินยา ทรัพย์วารี ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2552

เนื่องจากการสอนคณิตศาสตร์มักใช้วิธีการสอนในรูปของการสอนแบบเก่าเป็นการสอนที่พยายามยึดยึดโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ให้แก่เด็กอย่างเป็นทางการมากกว่าเปิดโอกาสให้เด็กสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมและถูกสอนให้พยายามทำความเข้าใจกับนามธรรม ซึ่งเด็กเล็กจะประสบความลำบากในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่ เป็นนามธรรม ไม่เฉพาะทางด้านคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่รวมถึงการเรียนรู้ทางด้านอื่นๆ ด้วย (ฉลวยลักษณ์ สินประเสริฐ. 2537: 23) ซึ่งเด็กปฐมวัยเป็นช่วงที่ควรส่งเสริมให้มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เพราะเด็กปฐมวัยเป็นช่วงที่เข้าใจคณิตศาสตร์ได้ดีเพราะในขณะที่เด็กพัฒนาทักษะทางด้านสติปัญญาความสามารถทางการเรียนรู้ในคติทางคณิตศาสตร์จะพัฒนาด้วย (หรรษา นิลวิเชียร. 2535: 157)

ในการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นั้นจึงมีหลายวิธี และต้องมีการวางแผนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก มีความเหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัย การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีหลายรูปแบบ แต่การจัดประสบการณ์ที่เด็กจะได้ฝึกทักษะการสังเกต จำแนกและเปรียบเทียบโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า คือการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลองประกอบอาหาร ซึ่งเพียเจท์ (Piaget) บรูเนอร์ (Bruner) และมอนเตสซอรี (Montessori) มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากระบวนการพัฒนาทางสติปัญญานั้นเกิดจากการเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by doing) ดังนั้น ควรสนับสนุนให้เด็กเรียนรู้จากการค้นพบและหาประสบการณ์จากการสังเกต จำแนก

เปรียบเทียบจากของจริง และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองนั้น จะทำให้เด็กค้นพบความจริง เกิดความเข้าใจและความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้

กิจกรรมประกอบอาหารเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานสร้างความสนใจในการเรียนรู้ของเด็กเป็นอย่างดีโดยเฉพาะเด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดีด้วยการกระทำ เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า เด็กต้องใช้สติปัญญาและการคิด การจัดประสบการณ์ดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิดลงมือทำด้วยตนเอง นอกจากนี้เด็กยังได้เรียนรู้กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น เริ่มตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการทำความสะอาดอุปกรณ์และสถานที่ ซึ่งประสบการณ์จากการประกอบอาหารจะทำให้เด็กได้รับความรู้ เกิดความรู้สึกประสบความสำเร็จ และเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหารต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษาผลของการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางให้ครูผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยนำไปจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลโดยรวมของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร
2. เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยจำแนกรายด้าน

ดังนี้ ด้านการจำแนกเปรียบเทียบ ด้านการจัดหมวดหมู่ ด้านการเรียงลำดับ ด้านการรู้จำนวน ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง จำนวน 15 คน อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 4 ห้องเรียน ห้องละ 15 คน รวมเป็น 60 คน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของ โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ เขตบางเขน สังกัดสำนักงานบริหารการศึกษา เอกชน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของ โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ เขตบางเขน สังกัดสำนักงานบริหารการศึกษา เอกชน จำนวน 15 คน โดยมีขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กนักเรียนทั้ง 4 ห้อง จำนวน 60 คน โดยใช้แบบประเมินเชิงปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. เลือกห้องที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดซึ่งประกอบไปด้วยเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์การประกอบอาหาร จำนวน 24 แผน

2. แบบประเมินเชิงปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

ระยะเวลาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 60 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples

สรุปและอภิปรายผล

1. ระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.00 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยแยกเป็นรายด้าน คือ ด้านการจำแนกเปรียบเทียบเท่ากับ 2.20 ด้านการจัดหมวดหมู่ เท่ากับ 2.87 ด้านการเรียงลำดับ เท่ากับ 1.87 และด้านการรู้จำนวนเท่ากับ 2.07 แต่หลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหารโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.93 คะแนน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะด้านที่มีการพัฒนาได้สูงที่สุดคือ ด้านการรู้จำนวน รองลงมา คือ ด้านการเรียงลำดับ การจัดหมวดหมู่ และการจำแนกเปรียบเทียบ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 , 4.47 , 4.40 และ 3.80 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหารสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น 9.00 คะแนน และหลังการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น 16.93 คะแนน ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ว่า

1. ด้านการจำแนกเปรียบเทียบ เด็กปฐมวัยมีระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการ

ทดลองอยู่ในระดับ พอใช้ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 คะแนน แต่หลังการทดลองอยู่ในระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 คะแนน แสดงว่าการจัดกิจกรรมประกอบอาหารช่วยส่งเสริมในเรื่องการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบได้ ตัวอย่างเช่น สัปดาห์ที่ 4 การทำสไลด์แอปเปิ้ล ครูนำผลแอปเปิ้ลที่มีสีต่าง ๆ มาให้เด็กได้สังเกต โดยใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กสังเกตเปรียบเทียบความแตกต่างสี และขนาดของผลแอปเปิ้ล โดยเด็กมีการแสดงการจำแนกเปรียบเทียบในเรื่องสีได้ดี เพราะเนื่องจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องสีมาแล้ว และมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นในสัปดาห์ที่ 7 ในการทำขนมปังกรอบ นอกจากเด็กจะมีการจำแนกเปรียบเทียบสีของขนมปังกรอบก่อนนำไปปิ้ง และสีของขนมปังกรอบหลังปิ้งแล้ว เด็กยังสามารถจำแนกเปรียบเทียบความนุ่ม กับ ความแข็งของขนมปังกรอบก่อนปิ้งและหลังปิ้งได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมประกอบอาหารช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ได้ดี และส่งผลให้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจำแนกเปรียบเทียบอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ประกอบกับทักษะด้านการจำแนกเปรียบเทียบเป็นทักษะแรกของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กที่จะได้เรียนรู้ก่อนที่จะไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ ต่อไป

2. ด้านการจัดหมวดหมู่ เด็กปฐมวัยมีระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 คะแนน แต่หลังการทดลองอยู่ในระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 คะแนน แสดงว่าการจัดกิจกรรมประกอบอาหารช่วยส่งเสริมในเรื่องการจัดหมวดหมู่ได้ ลักษณะของกิจกรรมที่ครูเป็นผู้สอดแทรกความรู้ด้านการจัดหมวดหมู่ และเชื่อมโยงความรู้ด้านการจัดหมวดหมู่เข้ากับวัสดุ

อุปกรณ์ โดยครูให้เด็กได้สังเกต เปรียบเทียบ ในการนำวัสดุ อุปกรณ์ และวัตถุต่าง ๆ รวมทั้งอาหารที่ทำสำเร็จแล้วมาจัดหมวดหมู่ โดยใช้หลักเกณฑ์ที่เด็ก ๆ กำหนดเอง ซึ่งอาจไม่ตรงกับหลักเกณฑ์ที่ครูกำหนด เช่น สัปดาห์ที่ 6 การทำน้ำส้มคั้น ครูนำส้มที่มีขนาดต่างกันที่มีสีเขียวและส้มที่มีสีส้มผสมกันใส่กล่อง 2 กล่องเพื่อให้เด็กจัดหมวดหมู่โดยการแยกสีส้ม เมื่อถึงกระบวนการในการทำให้เด็กได้จัดหมวดหมู่ของส้มโดยใช้เกณฑ์ที่เด็กกำหนด เด็กแยกผลส้มออกตามขนาดเล็ก - ใหญ่ของผลส้ม เมื่อสนทนาซักถามถึงเกณฑ์ที่เด็กใช้ในการจัด คือ จัดตามขนาดผลของส้ม และในสัปดาห์ที่ 5 ในการทำวุ้นสีสวย เด็กมีการพัฒนาในเรื่องของการจัดหมวดหมู่มากขึ้น ในขั้นตอนของการสรุปผล เด็กมีการจัดหมวดหมู่รูปทรงของพืชม้วนทั้งนี้เนื่องจากเด็กเริ่มที่จะสามารถสังเกตลักษณะ และคุณสมบัติต่าง ๆ ของวัตถุได้

3. ด้านการเรียงลำดับ เด็กปฐมวัยมีระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 คะแนน แต่หลังการทดลองอยู่ในระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 คะแนน แสดงว่าการจัดกิจกรรมประกอบอาหารช่วยส่งเสริมในเรื่องการเรียงลำดับได้ โดยครูสอดแทรกความรู้ในด้านการเรียงลำดับให้เชื่อมโยงเข้ากับวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเนื้อหาในการจัดกิจกรรมประกอบอาหารให้มากขึ้น ตัวอย่างเช่น ในสัปดาห์ที่ 2 การทำยำผลไม้ เด็กมีการเรียงลำดับจานผลไม้ที่น้อยที่สุด ไปสู่จานที่มากที่สุดได้ และในสัปดาห์ที่ 5 การทำยำเห็ด เด็กเริ่มที่จะมีการพัฒนาในการเรียงลำดับมากขึ้นโดยสามารถแยกเป็น 2 เกณฑ์ คือการเรียงลำดับเห็ดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดไปสูเห็ดที่มีขนาดเล็กที่สุด และ เห็ดที่มีขนาดยาวที่สุดไปสูเห็ด

ที่สั้นที่สุดได้ ตลอดจนในทุก ๆ กิจกรรมประกอบอาหารในชั้นสรุปครูฝึกให้เด็กเรียงลำดับขั้นตอนการประกอบอาหารแต่ละชนิดทุกครั้ง และเด็กก็สามารถเรียงลำดับขั้นตอนของการทำอาหารได้เป็นอย่างดี

4. ด้านการรู้จำนวน เด็กปฐมวัยมีระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 คะแนน แต่หลังการทดลอง เด็กปฐมวัยมีระดับทักษะพื้นฐานอยู่ในระดับดี คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 คะแนน แสดงว่าในการจัดกิจกรรมประกอบอาหารนั้นได้เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ในด้านจำนวน จากการปฏิบัติจริงกับสิ่งของที่เป็นรูปธรรม ตัวอย่างเช่น ในสัปดาห์ที่ 3 เด็กทำสลัดผลไม้ ครูได้สอดแทรกความรู้ด้านจำนวน โดยนำผลไม้มาให้เด็ก ๆ ช่วยกันนับ และ เด็ก ๆ จะรู้จักการนับจำนวนจากการนับจำนวนการใส่ส่วนผสมต่าง ๆ ลงไปด้วย ในสัปดาห์ที่ 7 เด็ก ๆ ทำขนมปังกรอบ ครูได้สอดแทรกความรู้ด้านจำนวน โดยนำขนมปังให้เด็ก ๆ หั่นแบ่งครึ่งเป็น 2 ซีก เด็กรู้จักจำนวน 2 จากการหั่นขนมปัง และพัฒนาในการรู้จักจำนวนมาก น้อยจากการทำยาใส่กรอกในวันที่ 2 สัปดาห์ที่ 7 เด็กสามารถที่จะแยกแยะจำนวนมากน้อยของใส่กรอกรูปร่างต่าง ๆ ได้ เช่น เด็กสามารถบอกได้ว่าใส่กรอกรูปดาวมีจำนวนมากกว่า ใส่กรอกรูปวงกลม ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ได้ดี และส่งผลให้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านจำนวนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ประกอบกับทักษะด้านจำนวนเป็นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่เด็กจะต้องเรียนรู้เพื่อสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำเนิน

5. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหารมีคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการจัดกิจกรรมเฉลี่ยเป็น 9.00 คะแนน แต่หลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เป็น 16.93 คะแนน และระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ แต่หลังการทดลองทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับดี แสดงว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมประกอบอาหารนั้นส่งเสริมให้เด็กมีประสบการณ์ตรงในการประกอบอาหาร โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ของจริง โดยเน้นให้เด็กได้สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ ตลอดจนการรู้จำนวนจากการนับจำนวนต่าง ๆ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 จากการมอง การฟัง การได้กลิ่น การชิม และการสัมผัสสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่เป็นวัยแห่งการสำรวจ ค้นคว้า มีความอยากรู้อยากเห็นและสนใจสิ่งแปลกใหม่ในกิจกรรม การได้ลงมือกระทำ การจับต้องสัมผัสทำให้เด็กเข้าใจ จากพื้นฐานความคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ผู้ใหญเตรียมสภาพแวดล้อมให้ โดยลงมือปฏิบัติจริงด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากของจริง ผ่านกระบวนการกับสิ่งนั้น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ เพียเจท์ (Piaget) บรูเนอร์ (Bruner) และมอนเตสซอรี (Montessori) ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และการลงมือปฏิบัติจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ง่าย และจดจำสิ่งต่าง ๆ ไว้เป็นอย่างดี เกิดความเข้าใจในที่สุด จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าในการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร

ครูสามารถทำให้เด็กเกิดทักษะต่าง ๆ ได้ตามความต้องการโดยขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของครูว่าต้องการให้เกิดผลเช่นไร แล้วจึงคิดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดกิจกรรมประกอบอาหารนั้นสามารถส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

ผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ส่งผลให้มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อทักษะความสามารถของเด็กปฐมวัยในด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการคิดแก้ปัญหา และด้านภาษา เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษากการเปลี่ยนแปลงด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เช่น การคิดแก้ปัญหา ด้านภาษา
3. ควรมีการวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างเดียวกันเพื่อศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ชัดเจนขึ้น
4. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลของการจัดกิจกรรมประกอบอาหารในด้านต่าง ๆ กับโรงเรียนในท้องถิ่น ซึ่งหลังจากการจัดกิจกรรมแล้วยังสามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของโรงเรียน โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดอาหารให้เด็ก

ได้เลือกทานอาหารเอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความภูมิใจให้กับเด็กอีกด้วยกลางวันสำหรับเด็กได้ เช่น การจัดบุฟเฟ่ต์อาหาร

หนังสืออ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547). การจัดการเรียนรู้ สำหรับ เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรสโปรดักส์
- สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. (2545). การวัดและประเมินแนวใหม่:เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ประพุดติกิจ. (2541). คณิตศาสตร์สำหรับเด็ก ปฐมวัย. เพชรบุรี สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- วัลนา ธรจักร. (2544). ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา ประกอบการประเมินสภาพจริง. ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริลักษณ์ สินธวาลัย. (2522). ทฤษฎีอาหาร เล่ม หลักการทดลองอาหาร. กรุงเทพฯ:แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ